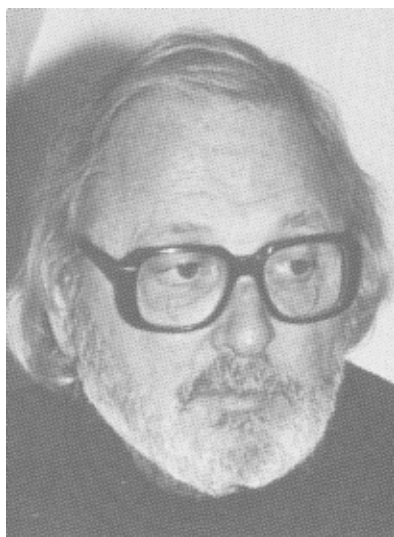

Lennart Rosensohn

f. 1918 i Malmö,
d. 1994 i Helsingborg

Studier vid Tekniska skolan i Malmö 1938, vid Skånska målarskolan 1939 samt för Otte Sköld i Stockholm 1946; studieresor till Paris, Marocko, Portugal och Spanien. 1975 gjorde han dessutom en resa till Jerusalem.

Separatutställningar i Killbergs konstsalong, Helsingborg, 1953, 1963 och 1965, Krognoshuset, Lund, 1954, Galleri Gammelstrand Köpenhamn 1963, Klippans kulturresevat Göteborg 1967, Vikingsbergs konstmuseum 1968 och 1984, Gummesons, Stockholm, 1968, Konstnärscentrum Malmö 1971, EP Galleri Dusseldorf 1972 och 1975, Galleri Wallner Malmö 1975, Galleri Aveny Göteborg 1975 och 1980, Galleri Docent Duk Stockholm 1976, Galleri Belle Västerås 1978, Höganäs museum 1978, Tomelilla konsthall 1980, Galleri Doktor Glas Stockholm 1982, Krapperup 1988, m.fl.

Samlingsutställningar, bl.a. med Gruppen Differenterna, i Helsingborgs konstförening, skånes konstförening, Stockholmssalongen Liljevalchs, Stockholm samt Grafiktriennalen där 1974, "Varianten" Kulturhuset Stockholm 1979. Landskrona konsthall, Örebro Läns museum, Kalmar konstmuseum, Eskilstuna museum, Trelleborgs museum, Ystads museum o.s.v.

Representerad i Nationalmuseum, Moderna Museet, Vikingsbergs museum, m.fl.

I 1995 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
Kung David och Batseba. Färgetsning 1993. Tryckt av Ole Larsen.

Lennart Rosensohn har i sin konst ofta hämtat motiv från den gammaltestamentliga värld han genom sin uppfostran var väl förtrogen med. Medelhavsländernas varma ljus, livliga färger och dekorativa former levde upp i målningar och grafiska blad skapade under mörka och dimmiga vintrar vid Öresund.

Denna färgetsning för FfGK blev Lennart Rosensohn sista grafiska arbete. Färgen är mera dämpad än den brukar vara i hans mogna verk, kanske en följd av den sjukdom han kämpade mot. Men sensualismen, hans personliga kännemärke, lever med oförminskad styrka. Bilden skildrar det första mötet mellan Kung David och Batseba, då hustru till en officer i kungens armé. Från taket på sitt palats hade David fått syn på den vackra kvinnan som badade i sin trädgård.

Om händelsen var en tillfällighet eller arrangerad förmåler inte texten. Men Batseba var en rikt begåvad kvinna, inte bara i yttre avseende; hon måste också ha haft åtskilligt inombröds. Vid kungens dödsbädd lyckades hon nämligen få David att utse deras son Salomo till sin efterträdare trots att hovet och landets överbefälhavare hade en annan av Davidssönerna som kandidat till makten. Sinnlig lust speglas i den guldkrönte kungens bleka ansikte, när han med vänstra handen bjuder den blygt och vördnadsfullt bidande kvinnan att träda fram.

Som en apostrof kan tolkas att Batsebas yppiga former har omisskännliga drag av favoritmodellen Jane från ungdomsårens lyckliga arbete i det märkliga konstnärskollektivet i den gamla patriciervillan Thalassa vid Helsingborg.

Carl Molin